

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

AUDIENCJA GENERALNA

Aula Pawła VI

Środa, 18 grudnia 2024 r.

[Multimedia]

Poniższy tekst zawiera również nieprzeczytane fragmenty, które jednak należy rozumieć jako wygłoszone.

Cykl katechez – Jubileusz 2025. Jezus Chrystus naszą nadzieją. I. Dzieciństwo Jezusa. 1. Rodowód Jezusa (Mt 1, 1-17). Wkroczenie Syna Bożego w historię

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dzisiaj rozpoczynamy cykl katechez, który będzie trwał przez cały Rok Jubileuszowy. Ich tematem jest: „*Jezus Chrystus naszą nadzieją*”: to On bowiem jest celem naszego pielgrzymowania i On sam jest drogą, szlakiem, który trzeba przebyć.

Pierwsza część poświęcona będzie *dzieciństwu Jezusa*, o którym opowiadają nam Ewangelisci, Mateusz i Łukasz (por. *Mt* 1-2; *Łk* 1-2). *Ewangelie Dzieciństwa* mówią o dziewiczym poczęciu Jezusa i o Jego narodzinach z łona Maryi. Przypominają wypełniające się w Nim proroctwa mesjańskie i mówią o prawnym ojcostwie Józefa, który zaszczepił Syna Bożego w „pniu” dynastii Dawidowej. Ukazany jest nam Jezus nowo narodzony, dzieciątko i dorastający, posłuszny swoim rodzicom, a jednocześnie świadomy, że jest całkowicie oddany Ojcu i Jego Królestwu. Różnica między dwoma Ewangelistami polega na tym, że podczas gdy Łukasz opowiada wydarzenia

oczami Maryi, Mateusz czyni to oczami Józefa, kładąc nacisk na tak niezwykle ojcostwo.

Mateusz rozpoczyna swoją Ewangelię i cały kanon Nowego Testamentu „Rodowodem Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama” (Mt 1, 1). Chodzi o listę imion już obecnych w Pismach Hebrajskich, aby ukazać prawdę historii i prawdę ludzkiego życia. Istotnie, „genealogia Pana Jezusa składa się z prawdziwej historii, w której pojawiają się pewne, delikatnie mówiąc, co najmniej problematyczne imiona, i podkreśla się grzech króla Dawida (por. Mt 1, 6). Wszystko jednak kończy się i rozkwita w Maryi i w Chrystusie (por. Mt 1, 16)” (*List o odnowie studium historii Kościoła*, 21 listopada 2024). Następnie pojawia się prawda o ludzkim życiu, które przechodzi z pokolenia na pokolenie, dostarczając trzy rzeczy: imię, które zawiera wyjątkową tożsamość i misję; przynależność do rodziny i ludu; i wreszcie przyłgnięcie do wiary w Boga Izraela.

Genealogia jest gatunkiem literackim, czyli formą odpowiednią do przekazania bardzo ważnego przesłania: nikt nie daje życia samemu sobie, ale otrzymuje je w darze od innych; w tym przypadku chodzi o naród wybrany, a ci, którzy dziedziczą depozyt wiary od swoich ojców, przekazując życie swoim dzieciom, przekazują im również wiarę w Boga.

W przeciwieństwie jednak do genealogii Starego Testamentu, gdzie pojawiają się tylko imiona męskie, ponieważ w Izraelu to ojciec nadaje imię swojemu synowi, na Mateuszowej liście przodków Jezusa pojawiają się również kobiety. Znajdujemy ich tam pięć: Tamar, synowa Judy, która po owdowieniu udaje nierządnicę, aby zapewnić potomstwo swojemu mężowi (por. Rdz 38); Rachab, nierządnica z Jerycha, która pozwala żydowskim wywiadowcom wejść do ziemi obiecanej i podbić ją (por. Jk 2); Rut, Moabitka, która w księdze zatytułowanej jej imieniem pozostaje wierna swojej teściowej, opiekuje się nią i stanie się prababką króla Dawida; Batszeba, z którą Dawid popełnia cudzołóstwo, a po nakazaniu zabicia jej męża spłodzi Salomona (por. 2 Sam 11); i wreszcie Maryja z Nazaretu, Małżonka Józefa, z domu Dawida: z Niej rodzi się Mesjasz, Jezus.

Pierwsze cztery kobiety łączy nie tyle fakt, że są grzesznicami, jak się czasem mówi, ale że są *cudzoziemkami* pośród ludu Izraela. A Mateusz podkreśla, że – jak napisał Benedykt XVI – „w ten sposób do genealogii Jezusa wchodzi poprzez nie świat pogan – [staje się] widoczne Jego posłannictwo do Żydów i pogan” (*Jezus z Nazaretu. Dzieciństwo*, tłum. Wiesław Szymona, OP, Znak, Kraków 2012, s. 16).

Podczas gdy cztery wcześniejsze kobiety są wymieniane obok mężczyzny, który się z nich narodził lub tego, który go spłodził, to Maryja zyskuje szczególne znaczenie: wyznacza *nowy początek*, Ona sama jest nowym początkiem, ponieważ w jej przypadku to już nie ludzkie stworzenie jest protagonistą zrodzenia, lecz sam Bóg. Widać to wyraźnie w czasowniku „zrodził”: „Jakub zrodził Józefa, męża Maryi, z której *narodził się* Jezus, zwany Chrystusem” (Mt 1, 16). Jezus jest synem Dawida, wszczepionym przez Józefa w tę dynastię i przeznaczonym, aby być *Mesjaszem Izraela*, ale jest także synem Abrahama i kobiet cudzoziemek, przeznaczonym zatem

do bycia „Światłością dla pogan” (por. Łk 2, 32) i „Zbawicielem świata” (J 4, 42).

Syn Boży, poświęcony Ojcu z misją objawienia Jego oblicza (por. J 1, 18; J 14, 9), wkracza w świat jak wszyscy synowie ludzcy, do tego stopnia, że w Nazarecie będzie nazywany „synem Józefa” (J 6, 42) lub „synem cieśli” (Mt 13, 55). Prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek.

Bracia i siostry, rozbudźmy w sobie wdzięczną pamięć o naszych przodkach. A nade wszystko dziękujmy Bogu, który przez Matkę Kościół zrodził nas do życia wiecznego, czyli życia Jezusa, naszej nadziei.

Pozdrowienie

Saluto cordialmente i polacchi. Alla Vigilia di Natale, secondo la vostra tradizione, spezzerete l'*oplatek* – il pane di Natale. Questo gesto di carità, di pace e perdono sia espressione di un cuore aperto a quanti incontrate sul vostro cammino. Per favore, Continuate a ricordare soprattutto i poveri, le persone sole, le vittime delle alluvioni e le sorelle e i fratelli dell'Ucraina, della martoriata Ucraina. Vi benedico di cuore.

Serdecznie pozdrawiam Polaków. W Wigilię, zgodnie z waszą tradycją, będziecie łamać się opłatkiem. Niech ten gest miłości, pokoju i przebaczenia, będzie wyrazem serca otwartego dla wszystkich, których spotykacie na swojej drodze. Proszę was, nadal pamiętajcie szczególnie o ubogich, samotnych, powodzianach, oraz siostrach i braciach z Ukrainy, z udręczonej Ukrainy. Z serca Wam błogosławię.

Streszczenie katechezy Ojca Świętego

Drodzy bracia i siostry, rozpoczynamy cykl katechez, który będzie trwał przez cały Rok Jubileuszowy, zatytułowany: „*Jezus Chrystus naszą nadzieją*”. Dzisiejsza część poświęcona jest *dzieciństwu Jezusa*, o którym mówią Ewangeliści: Mateusz i Łukasz. Czytamy tam o dziewiczym poczęciu i narodzinach Jezusa z łona Maryi, o wypełniających się w Nim proroctwach mesjańskich i o prawnym ojcostwie Józefa. Genealogia Syna Bożego przywołuje wiele postaci biblijnych: ich imię, misję, przynależność do narodu, wiarę. Do takiego ludzkiego rodu wkroczył Jezus. Dziękujmy Bogu, który zrodził nas do życia wiecznego, życia Jezusa, naszej nadziei.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana